

Az üzenetünk: szeretet

Hendricks Howard, a keresztyéni oktatás professzora a Dallasi Baptista Teológiai Szemináriumban. Egy életrajzi jegyzetben beszél a gyermekkori emlékeiről, amelyek még most is kísértik. A szülei elváltak mielőtt ő megszületett. Gyermekkori éveit főként az anyai nagyszüleivel töltötte. Mint egy fiatal fiú, bejárta az összes kocsmákat a szomszédságban. A nagyapját kereste. Mindig igyekezett kiszedni a nagyapja fizetési borítékjából a hátsó zsebéből, mielőtt elköltötte volna az összes pénzét iszákosságában.

Ma, Hendricks Howard a legjobban ismert hittanárok közé tartozik az országban. Nagyra becsült szónok és keresett lelki vezető vallásos konferenciákon. Sok száz lelkipásztor hirdeti az Isten igéjét, akik általa nyertek hitet. Teljes odaadását és lelkesedését sokszor felhasználta az Isten az országának terjesztésére. Hogy egy szerencsétlen fiúnak ilyen gazdag az élete ma, hogy valami értékeset tud megosztani a diákjaival és másokkal ország-szeretete bizonyítja az Isten szeretetét a világ eldobottjaival szemben. Hendricks Howard környezete egy haszontalan kölyköt nevelt belőle. De az Isten mindenzt megváltoztatta.

A Bibliának igaza van: valóban, amikor még erőtlenség voltunk, még idejében (vagy éppen a jóidőben) halt meg Krisztus értünk, istentelenekért (Róma 5:6). Az egész fejezet arról a szeretetről beszél. "Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk." (Róma 5:7—8)

Ez az evangélium csodája. Az Isten

szeretetből betört az emberi létbe és utat tört, ahol nem volt út. Az Isten üzenete Pál apostol szerint az, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint feltámadt a harmadik napon." (I Kor 15:3—4) Jézus Krisztus, az Isten-ember annak a fajnak megmentésére jött, akik a Teremtő ellen fordultak.

De nem elég, hogy az Isten ilyen csodálatos megváltást biztosított az ember számára. Ő még mindig elvesszett, amíg elfogadja az örök élet ajándékát. Az Isten ingyen adja kegyelmét. Nekünk el kell azt fogadni és magunkévá tenni.

Az elmúlt télen egy fiatal nő bizonyágtevését hallgattam. Egy gyermekkori élményét mondta el. Laura egy cserkészlány volt. Mivel egy szegény családból származott, nem volt cserkészruhája. Mikor az évvégi vizsgához közeledtek megkérte az édesanyját, hogy kaphatna-e egy egyenruhát. Az anyja bizonytalan volt. Nem volt kocsijuk se. Nem tudott boltba menni. Kevés volt a pénzük is. A vizsga napja elérkezett. A lányok egy földszinti szobában vártak, hogy néven szólítva a vezető elé kerüljenek, a nappali szobában. Ott, a szülők előtt egy érmet kaptak. Amíg a lányok vártak egy árukihordó jött. "Van itt egy Laura nevezetű lány?" — kérdezte az ember. "Egy egyenruhát hoztam a számára." Laura nem tudta elhinni, hogy ez neki szól, és csendben maradt. Volt ott egy másik Laura, aki boldogan elfogadta a ruhát. Neki már volt egy, de azt hitte, hogy a szülei új ruhát küldtek neki a vizsgára. Mikor az előző kislányt hívták fel, ő egy öreg piros ruhában ment a vezetők és a szülők elé. Mikor az édesanyja meglátta, sírva

fakadt. Ő ugyanis megkérte a szomszédot, hogy vegyen egy ruhát a lányának és küldje el, mint egy gyönyörű meglepetést. De a lánya nem fogadta el ezt a szeretetből adott ajándékot.

Hányszor mi is így vagyunk. A jó Isten nyújtja felénk az ő kegyelmét, de mi félünk, vagy közömbösek maradunk és a kegyelem ideje lejár. Mi a mi piszkos, emberi rongyainkban jövünk Isten elé, bár jöhetnénk a kegyelem ragyogó palástjában is.

Nem régen az újságok egy fiatal ember tragédiáját közölték. Vilmosnak hívták. Egy szökevény volt. Fiatalkorú volt és egy lánnyal elszőkött, mivel a szülők próbálták ezt a kapcsolatot megörömi.

Vilmos nem tudott a kórházi vizsgálatról, amit egy pár nappal előbb kezdtek, amely kiderítette, hogy rákja van.

Vilmos mindent megtett, hogy kisiklódjon a rendőrök karmai közül. Ők meg mindent megtettek, hogy a fiút megtalálják és az életét megmentsek.

A rendőrség Vilmos számára fenytéket jelentett. Ők pedig életmentésre gondoltak.

Ez az üzenet, amit egy Krisztus nélküli világnak viszünk: "Mert az Isten nem azért küldte el a fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa." (Ján. 3:17)

Mi is sokszor menekülünk az Istentől. A mi utunkat és akaratunkat akarjuk megvalósítani. Az Isten nélküli élet tragédiájáról ír Ady Endre:

*Borzolt, fehér Isten-szakállal,
Tépetten, fázva fiút, szaladt
Az én Uram, a rég feledett,
Nyirkos, vak, őszi hajnalon
Valahol Sion hegy alatt.*

(Folytatás a 3. oldalon)

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
Bogár József, Dr. Henry E. Austin,
Molnár Balázs

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$12.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. JOSEPH BOGAR,
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Alelnök: DR. HENRY E. AUSTIN
2 High Street, New Brunswick, NJ 08901
Tel.: (201) 545-1392

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR
7005 Mine Creek Lane, Raleigh, NC 27609
Tel.: (919) 847-3792

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke:
Mr. JOHN OSWORTH
124 Front St., Mount Holly, NJ 08060
Tel.: (609) 267-7292

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, CT 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: ERNEST J. KISH,
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO
(in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

SZEMLE

AZ EGYESÍTÉS GYÜLEKEZETE (Moonik, a vezető neve után, Sun Myung Moon egy koreai lelkész) egy masszív nemzetközi organizáció, három millió taggal. Őt kontinensen, vas-művek, elektromos művek, halászat, magas technológia, televízió, rádió, újságok és könyvkiadó vállalatok vannak a hatalmában.

Moon azt tanítja, hogy Krisztus az Isten országát akarta a földön megalapozni. Megbukott, mert nem volt bátorsága a követőit felbuzdítani, hogy a hitüket fegyverrel is terjesszék. Ha sikeres lett volna, Ő és Keresztelő János uralkodott volna Izráelben, és az Isten országa meg lett volna alapozva maradóan. E sikertelenség miatt egy új messiásnak (valószínűleg Moon) egyesíteni kell a nem kommunista országokat koreai zászló alatt, hogy a sátánt megsemmisítsék. Egyes követői szerint Moon egyesíteni akarja az összes vallásokat és kormányokat az ő "isteni" vezetése alatt. Igazából Moon, Krisztus-ellenes, igazság ellenes és szabadság ellenes. Fantasztikus politikai hatalmat ért el az USA-ban annak ellenére, hogy az ő mozgalma még nagyon fiatal.

AFRIKA ÉLELMİ NEHÉZSÉGEI egyre növekednek. A saharaí sivatag 120 km-rel terjed délre minden évben, a folyamatos szárazság miatt. Az erdőket kivágják, a talajt túlhasználják és a legelőkön túl sok állatot tartanak a növekedő lakosság kielégítésére. 150 millió egyén, 24 országban szenved az élelem hiányától. Százvezrek néznek a halállal szembe naponta.

Afrika az egyetlen tájék, ahol az élelem termelés csökkent 1960 óta. Egy átlagos nigériai földműves évente 15—20 hétig beteg maláriával. Az amerikai élelmi segély egyharmaddal csökkent 1981 és 1983 között, ugyanakkor a hadisegély duplázódott.

A PRINCETONI Vallásos Kutató Központ szerint az amerikaiak 95%-a hisz Istenben. Ez a százalék állandó maradt 30 éven keresztül. Ugyanebben az időben a skandináv államokban ez a százalék csökkent 81%-ról 65%-ra. Ausztráliában is csökkent az Istenben hívők százaléka 95%-ról 80%-ra.

AMERIKAI DEMOGÁRIA (néprajz). Az Egyesült Államok lakossága

latinosodik. Más változások is megfigyelhetők. 2000-ben a 280 millió lakosból 35 millió (12.5%) mexikói, Puerto Rico-i, közép-amerikai eredetű lesz. 29 millió (10.3%) angliai származású, 25 millió (8.9%) német származású, 33 millió (11.8%) afrikai eredetű ember fog itt élni. Az emriai történelemben először fordult elő, hogy ma több nyugdíjas van mint teenager. 1990-ben a nyugdíjasok száma 30 millió lesz, amíg a teenagerek száma 20 millióra csökken.

Első aranymondásom

Az eget rótszínűre festve,
tűz volt falunkban akkor este.
S amikor másnap reggel jártam ott,
láthattam az üszkös romot,
s azt olvashattam a kormos falon:
"Látod, a tűz micsoda hatalom!"

Öt éves koromban történetet.
Este édesanyám lefektetett.
Az imádságot elmondtam hibátlan,
szemem álomra zártam,
de szívem elfogta a félelem:
Ha újból tűz támadna hirtelen!
Rekedten kongna a harang megint,
és ami szép, kedves, elégne mind!

Édesanyám odajött: mért nem alszol?
Aggódva simogatta meg az arcom.
Elpanaszoltam, miért remegek:
A sötétben talán rossz emberek
lopódkodnak, és meggyullad a ház,
amikor senki sem vigyáz!

S édesanyám — most is emlékezem —
akkor összekulcsolta a kezem,
és az első aranymondásra engem
akkor tanított életemben:
"Hogyha Isten velünk, ki ellenünk!"
Mi az Ő oltalmában pihenünk,
Ő vigyáz reánk minden pillanatban,
"Ha Isten velünk..." Mondtam, mondogattam.
S nem ijesztett a romok képe sem...
Nemsokára aludtam édesen.

Azóta már a fél világ is égett,
s édesanyám, most is áldalak téged,
hogy kezem akkor este összetetted,
hogy ezt a hitet szívembe vetetted.
Azóta annyi minden porba hullt.
De átkísér ezernyi változáson
ez az én legelső aranymondásom.
Kinyílnak, elhervadnak a virágok,
de ez a virág nem hervad el, látod,
édes vigaszával járunk-kelünk:
"Ki ellenünk, ha az Isten velünk!"

S mit akkor meg se köszöntem talán,
most köszönöm néked, Édesanyám.

Túrmezei Erzsébet

"Minél többet beszélsz magadról,
annál valószínűbb, hogy nem mon-
dasz igazat."

Zimmerman

Az imában jobb a szív szó nélkül,
mint a szó, szív nélkül.

Bunyan

Az üzenetünk: szeretet

(Folytatás az 1. oldalról)

*Ráncos, vén kezét megcsókoltam
S jajgatva törtem az eszem;
"Hogy hívnak téged szép, öreg úr,
Kihez mondtam sok imát?
Jaj, jaj, jaj, nem emlékszem.*

*Halottan visszajöttem hozzád
Én, az életben kárhozott.
Csak tudnék egy gyermeki imát?"
Ő nézett rám szomorún,
S harangozott, harangozott.*

*Csak nagyszerű nevedet tudnám."
Ő várt, várt, s aztán felszaladt.
Minden lépése zsoltár-ütem.
Halotti zsoltár, S én ülök
Sírván a Sion-hegy alatt.*

A mi elveszett állapotunkban menekülünk az Isten elől. Alig tud utólréni, hogy a boldog üzenetet elmondhassa nekünk. Tudjuk a lelkünk mélyén, hogy egy igazságos Istentől csak ítéletet várhatunk. Sokszor nehéz hinni az Isten szerető kezében, amely nem taszít el, hanem magához von.

Mikor elfogadtuk az Isten kegyelmét, magunkat is szeretni fogjuk. A keresztség megcáfolja a mi értéktelenségi érzéseinket. Reménnyel tölt el bennünket és segít helyes választ adni a könyörülő Istennek. János, a szeretet apostola örvendezett ebben. "Lássátok, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket és azok is vagyunk." (1 Ján. 3:1)

Az Isten feltétel nélküli szeretetének végső eredménye az, hogy egy szerető felelet aktiválódik mibennünk. Az Ő szeretete új egyénkévé teremt minket. Az Isten szeretete nem követel egy új alkotást — az jön, mint egy természetes következmény.

A vasárnapi iskolában és a szószékről is sokszor hallottuk ezt a mondást:

*Jézus először,
Mások másodszor,
Magad utoljára.*

Ez egy jól hangzó jelmondat, de nem egy bibliai filozófia. Az isteni foglyamat így hangzik:

"Jézus szeretett engem először, én szeretem magamat, mert ő először szeretett engem. Mivel megtanultam szeretni, most már szabad vagyok másokat is szeretni." Krisztus azt tanította: "Szeresd felebarátodat, mint önmagadat." Ami azt jelenti, ha nem szereted magadat, embertársad is szeretet nélkül marad.

Mit jelent az, hogy mi szeretjük magunkat. Lényegében, úgy látni magunkat, mint az Isten lát. Mi megbocsátott bűnösök vagyunk, akik vádlat nélkül állunk az Isten előtt, az Ő Fia érdemében. Ő úgy néz ránk, mint új teremtményekre.

Ha szeretjük magunkat, el tudjuk fogadni a gyengeséget és a tehetségeinket is. Én, más gyengeségek mellett, hirtelen haraggal törtem be az Isten országába. Nem sokan tudják ezt. De a feleségem sajnos tudja ezt a hibámat. Mikor el tudtam fogadni, hogy ez a természetem, könnyen fölrobbanok, a jó Istenhez fordultam és neki átadtam ezt a terhet. Felfedeztem, hogy nem fontos az én akaratom teljesítése, nem fontos a harag és a hangos szó. Nekem semmit sem kell bizonyítani. A jó Isten szeretete átölel, még ha sohasem lesz igazam. Rájöttem, hogy Jézus sokkal fontosabb az életemben, mint minden más. A harag, az akarat, nem egy élet-halál kérdés, de Krisztus igen!

Ha szeretjük magunkat, békét kötünk a mi fizikai testünkkel is. Nem mindnyájan vagyunk szépek és jó alakúak. Sokszor rondának érezzük magunkat. Reggel a tükörbe nézünk és hangtalanul kérdezzük Istentől: "Miért kell nekem ezt a testet hordozni? Miért nem teremtettél szépnek, karcsúnak, magasnak, jó alakúnak?"

A Biblia azt tanítja, hogy a jó Isten szeret bennünket úgy, ahogy vagyunk! Önmagát adta érettünk. Ez jelent valamit! Ez az evangéliumi jó újság. Én értékes, páratlan és az Ő szíve választotta vagyok. Erről énekel Dávid a 139. Zsoltárban. (Zsolt. 130:13—18)

*Te alkottad veséimet,
te formáltál anyám méhében.
Magasztallak téged,
mert félelmes és csodálatos vagy:
csodálatosak alkotásaid,
és lelkem jól tudja ezt.*

*Csontjaim nem voltak rejtve előttem,
amikor titkon formálódtam,
mintha a föld mélyén képződtem volna.
Alaktalan testemet már látták szemeid;
könyvedben minden meg volt írva,
a napok is, amelyeket nekem szántál,
bár még egy sem volt meg belőle.
Mily drágák számomra szándékaid Istenem,
mily hatalmas azoknak száma!
Számolgom, de több a homokszemeknél,
s a végén is csak nálad vagyok.*

Az efézusi levélben Pál apostol is erről beszél. "Mert az Ő alkotása va-

gyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetre teremtett, amelyeket előre elrendelt az Isten, hogy azok szerint éljünk. (Ef. 2:10) A szó, alkotás, a görögben költeményt jelent.

Milyen magasztos gondolat! Az Isten teremtő, boldog, jelentős, kedvben volt, és abban a ritka, művészi pillanatban teremtett engem az ő kedvéért. Az Isten, aki ennyi jót pazarolt rám, várja az én válaszat. Mit fogok én az élettemmel, a tehetséggemmel, a gyöngeséggemmel csinálni?

Szeretnék visszatérni Hendricks Howard fiatal éveire. Csak két tanítóra emlékszik az elemi iskolából. Az ötödik és hatodik osztályban tanítottak. Howard nem volt egy jó tanuló. Sok problémát okozott a tanítóknak a magaviseletével.

Végül is az ötödik osztályban Simon tanítónő a székhöz kötötte és a kezeit a háta mögé szorította. A száját betapasztotta. "Na, most, Howard, békésen ülsz majd és csendben maradsz" — mondta büszkén.

Mikor az ötödik osztályt befejezte, Noe tanítónő lett az osztályfőnöke, a hatodik osztályban.

Mikor Howard bejött az új osztályterembe, Noe kisasszony ránézett és azt mondta: "Szóval te vagy a Howard. Sok mindent hallottam rólad!" Aztán felrázta a fiút alaposan. "De én egy szót sem hiszek el rólad!" Howard talált valakit, aki hitt benne. Ez megváltoztatta az egész életét. Kitűnő tanuló lett belőle. Az egész iskola ámulatba esett.

Krisztus azt mondja nekünk ma: "Én tudok rólad! A bűneid, könnyeid, lázadó szellemed, a haragod, a szomorúságod mind elmondta a történetet. De én nem hiszek egy szót sem belőle. Az én mennyei atyám egy költeményt írt, mikor téged teremtett. Én az életemet adom érted. Te az enyém vagy örökre.

Ez az üzenetünk a Krisztus nélküli világunk.

Bretz Tivadar

~~~~~ A baptista misszió megjelenése Magyarországon ~~~~~

A magyarság történelmének legszebb korszakában, a 19. század derekán jutott el hazánkba a baptista igehirdetés. A Lánchíd építésére Angliából jövő csoporttal jött a katolikus Habsburgok országába az újszövetségi szellem. A magukkal hozott lelkészek egyikéről, dr. Duncan Jánosról hírt, hogy Skóciától Kínáig minden nép nyelvét ismeri. Magyarul azért nem tudott, igehirdetéseit németül tartotta. Különösen a zsidóság körében tevékenykedett sokat, aminek nyomán sok zsidó megtért. Így kezdődött a skót misszió. Szinte ezzel egyidőben egy szerény, békességszerető asztalosmester kibontotta hamburgi utipoggyászát, és megnyitotta az abból előkerülő Bibliát. Rottmayer János asztalosműhelye és lakása ezentúl magyar és német nyelvű igehirdetések temploma. Ő maga is szorgalmasan látogatta a skót misszió összejöveteleit.

Rottmayer János munkálkodása Budapesten

Atyja Rottmayer György német származású. Anyja Vajda Klára magyar és igen vallásos, római katolikus. János Budapesten született 1818-ban, december 27-én keresztelték. Születésének pontosabb ideje ismeretlen. A hamburgi Taufbuch 283 sorszámu feljegyzése szerint a bemerítést Oncken végezte 1844 május 4-én. Két év múlva hatodmagával hazatért. Hitvalló élete előbb Pesten, Kolozsvárott mások megtérését is elősegítette. Bibliákat terjesztett, vasárnapi iskolákat alapított, énekeskönyvet adott ki, hirdette az igét, 1901. március 26-án Kolozsvárott bekövetkezett haláláig.

Az első budapesti bemerítés

A hazai baptizmus megjelenésének időpontja Rottmayer és társainak megérkezése: 1846. május 20. Nagy lelkesedéssel megkezdték a munkát. Amint írja: "igyekezett szeretettel és a Szentlélek által bizonyosságot tenni arról, amit Isten cselekedett." Eközben azonban "hamarosan érintkezésbe kerültünk a cenzúrással és a hatóságokkal." Ez az érintkezés rájuk nézve kellemetlen zaklatást jelentett, könyveik és irataik többszöri elkobzását.

Berlinben házasságot kötött Emilie Ft. Stibler testvérnővel. Az ifjú párt G. W. Lehmann, a költőprédikátor adta össze. Oncken továbbra sem vonta

meg személyes támogatását Rottmayer-től. Két segítő is küldött, Fritz Oncken és Lorders testvéreket, sőt maga is eljött a magyar szabadságharc évében Pestre. Egy héten át minden nap evangélicizációs istentiszteletet tartott Rottmayer házában. Szép számú érdeklődés fogadta. Egy későbbi levélben ezt írja: "...ha jól emlékszem, néhányat alámerítettem Krisztus halálában, az Úrban egyesülve." (1874 keltű levele Meyer

Henrikhez Varelből.) Nem valószínű, hogy rosszul emlékezne.

Az első pesti bemerítést tehát — ismeretlen napon és meg nem állapítható hitvalló részvételével — sok más európai fővároshoz hasonlóan, nálunk is J. G. Oncken, hamburgi lelkipásztor tartotta. Ez a tény közvetett módon igazolja Rottmayer missziói tevékenységének eredményeit.

(Szebeni Olivér: A magyarországi baptisták történelme)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: BOCSA SÁRA

Amit vetsz, azt aratod...

Sötét ábrázatu ember ült az egyik híres ideg orvos előtt. Az orvos kollégák véleménye így szólt: "Teljes idegösszeroppanás."

Az eset nagyon szomorúnak látszott. A beteg mellett helyet foglaló nő nagyon fáradtnak látszott. "Kegyed a felesége?" Az asszony bólintott.

Az orvos a fejét rázta, és arra törekedett, hogy a betegről néhány dolgot megtudhasson. "Sokat dolgozott a beteg?" — kérdezte. A hölgy megindultan kiáltotta: "Nem is tudja elképzelni doktor úr, hogy milyen dolgozó ember volt az én férjem! Semmi más nem érdekelt: mindig csak dolgozott, vasárnap úgy, mint hétköznap. Mindig ő volt az első az üzletben."

Az orvos a vállát vonogatta: "Sajnos hosszú kórházi ápolásra számíthatnak." — mondta komolyan. "Az időtartamra vonatkozóan egyelőre semmi pontosat nem mondhatok. De majd csak lesz valahogy." — vigasztalta a kétségbeesett asszonyt az orvos.

A házaselektnek el kellett válniuk. Egy szellemileg teljesen összeroppan ember ült ezen a hosszú télen az ideg-sanatórium egyik lakosztályában. Semmit sem törődött a körülötte levő világgal.

Egy napon azonban azt jelentette a főorvosnak az ápoló, hogy a beteg pápirt és ceruzát kért. Később, mikor a főorvos szokásos körútját végezte, a páciens az asztalnál ült és számolt. Majd felnézett az orvosra és így szólt: "Most már tudom, meddig kell itt lennem, egy teljes évig!" "Honnan veszi ezt?" — kérdezte a főorvos. "Itt van kérem, tessék nézni. Egy évben van 52 vasárnap. Hét évig vontam el Istentől a vasárnapot. Ez 364 napot jelent. Szó-

Női konf. elnök: Kish Ernőné
Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné
Titkár: Newman E. Rose
Pénztáros: Háló Barnabásné

val 364 napig kell itt lennem, hogy behozzam az elmulasztott vasárnapokat."

Az orvos ki akarta neki beszélni, de a beteg a fejét rázta: "Nem, nem, higgyen nekem. Isten nem csúfoltatik meg. Ez életem következménye."

S ahogy ez az ember előre megmondta, úgy történt. Egy év elteltével, egy boldog, de komoly asszony elviharozt a férjét az ideg-sanatóriumból.

Az orvos elgondolkodva nézett utánuk, amint a kocsiba szálltak. Hirtelen még valami eszébe jutott a főorvosnak. "Várjanak!" — kiáltotta a távozók felé sietve kihozott egy papírszeletet. "Tessék kérem, ezt vigye magával!" — mondta a gyógyultan távozó férfinak. "Tűzze ezt az íróasztala fölé, nehogy még egyszer kísértése támadjon az Úr napját megrontani..." Tovább nem jutott, mert a gyógyult férfi szomorú tekintettel nézve rá, közbevágott: "Nem szükséges, főorvos úr, nekem már meg van az emlék-cédulám. Ezt sohasem fogom elfelejteni. Talán ön feltudja használni más ember számára."

Isten teremtette úgy az embert, hogy ne csak testi, de szellemi élete is legyen. Azért rendelte Isten a pihenőnapot, hogy az az ember részére: "Nyugalomnak napja legyen!"

Ezzel szemben igen sokan megrontják az Úr napját, egyszerűen testi pihenésre használják fel. Útjuk nem vezet az Isten házába: elfelejtik, hogy a vasárnap nemcsak a "nyugalomnak", hanem "a szent gyülekezésnek" is napja.

"Hat napon át munkálkodtatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttek, az Úr nyugodalmának szombatja..." (II Móz. 35:2 v.)

Hol töltöd, hogy töltöd szabad idődet, vasárnapjaidat?

Van-e élet az űrben?

Az 1977-es év végén Boston Egyetemen találkoztak a Nemzeti Repülés, valamint a Nemzeti Tudományos Akadémia tudósai, hogy kiértékeljék a Viking-kísérlet eredményét, mely azt kutatta, hogy van-e élet a Marson? Az adatok átnézése után az volt az általános vélemény, hogy a Marson az élet semmilyen formája sem létezik, még mikroorganizmusok sem. Egyik neves újság vezércikke a találatokat kommentálva levonta a végkövetkeztetést. Úgy látszik, hogy mi egyedül vagyunk a naprendszerben."

Ha viszont a naprendszerben egyedül vagyunk, vajon ez azt is jelenti, hogy a mi galaxisunkban és az Univerzumban is egyedül lennénk? Ez a lehetőség elképzelhetetlen a tudósok körében, attól eltekintve, hogy ki, milyen vallási vagy filozófiai nézetet vall is. Attól függetlenül, hogy véletlen vagy tervszerű az ittlétünk, egyszerűen csak értelmetlennek tűnik, hogy civilizációnk egyedülálló legyen. Ha a véletlen következtében vagyunk itt, ahogy ezt az evolucionisták szeretnék feltételezni, akkor valószínű, hogy ehhez hasonló véletlen megismétlődhetett a sok billió bolygón is, melyek az űrben lebegnek. Ha pedig tervszerűen vagyunk itt, akkor legalább egy intelligens tervező kell, hogy létezzen rajtunk kívül.

Közvetett bizonyítékok révén a csillagászok úgy becsülik, hogy a csillagok fele körül bolygók keringenek. Ha feltételezzük, hogy százból egy rendelkezik az életre alkalmas környezettel, akkor arra a megállapításra jutunk, hogy csak a mi galaxisunkban egyedül, egybillió bolygón lehet élet. Továbbá, ha azt feltételezzük, hogy ezek a bolygók rendezetlenül vannak szétszóródva, akkor a legközelebbi civilizáció nem lehet messzebb tőlünk, mint rövid 30 fényévre. Sajnos, még ha a fénysebességgel is jönne az üzenet, harminc év alatt érne ide, s a válaszcsera 60 év alatt történhetne meg.

A csillagászok között sokan támogatják azt a feltételezést, hogy üzenetek valószínűen már is útban vannak felénk, nekünk nem kell mást tennünk, csak olyan nagy figyelő készülékeket kell felállítanunk, melyek ezeket az üzeneteket felfogják. Sőt, már több ilyen irányú kísérletet is végeztek. 1960-ban indították el az Ozma nevezetű, első

kísérletet. Két csillagot, az Epszilon Eridant és a Tau Cetit, melyek 12 fényév távolságra vannak, négy héten át figyelték rádióteleszkópokon. Az eredmény negatív volt. Úgy látszik, senki sem sugárzott rádióhullámokat felénk e két csillag közelében 1948-ban, 12 évvel ezelőtt.

Később kétszáz csillagot ellenőriztek hasonló módon, és az eredmények megint negatívak voltak. A csillagászok azonban nem akarják feladni a lehetőséget, hogy más civilizáció is létezik a mi közelünkben. Úgy látják, hogy kb. még kétszáz ezer csillagot kéne megvizsgálni az előbb említett módon, hogy statisztikailag jó esély legyen a földünkön kívülről érkező üzenetek felfogásához. Ahogy a munka mai előhaladását látjuk, legalább 10–20 ezer évre lesz még szükség, hogy ez megvalósítható legyen, és anyagi források nincsenek biztosítva, hogy a munka felgyorsuljon. Miután nagyon komplikált dolog az űrből felénk sugárzott üzenet felfogása, néhány tudós javasolja, hogy növeljük az eshetőséget a világon túli civilizációk felismerésére azzal, hogy hallgatózzunk az üzenetekre, amik az űrbeli civilizációk között folynak. Ilyen szerkezeteket már terveztek is. Az ún. Cyclops-terv előírja 1500 rádióteleszkóp készítését. Mindegyik kb. 300 láb átmérőjű lenne, és 25 négyzetmérföldnyi területen helyeznék el őket. Ami adatokat ezek a mammut-szerkezetek gyűjtenek, azt megfelelő komputer-rendszer gyűjtene össze és dolgozná fel. A terv kivitelének legnagyobb akadálya az, hogy rendkívül drága, kb. 10 billió dollárba kerülne.

Ugyanakkor kezdeményező lépéseket tettünk arra, hogy felvegyük a kapcsolatot a földön kívüli civilizációkkal úgy, hogy olyan űrszerkezeteket indítottunk el, melyek ún. kozmikus üdvözlő lapot vittek magukkal az űrbe. A Pioneer 10, mely 1972-ben és a Pioneer 11, mely 1973-ban indult a Jupiter felé, kényelmes, 10 mérföldes másodpercenkénti sebességgel halad a galaxison át, és olyan fémmetszetes lapokat visznek magukkal, amelyeken a föld, az ember — a férfi és a nő — képe, a naprendszer és az űrhajó pályájának képe látható.

Újabban, 1977-ben, két űrszerkeze-

tet, a Voyager 1, és 2-t küldték a Jupiter és a Saturnus felé, hogy ezekről a bolygókról adatokat gyűjtsenek, és azt visszajelentsék a földre. Feladatukat 1981-ben elvégezték, s most tovább haladnak naprendszerünk felé, és a 80-as évek végén el is hagyják majd. Ezek lesznek a 3. és 4. ember-készítette tárgyak, amelyek kilépnek a naprendszerből. Ezek még bonyolultabb hírközlő szerkezetekkel rendelkeznek, mint a Pioneer űrhajók. Alumínium tartókba zárva 12 inch (kb. 30 és fél cm) átmérőjű rézlemezen, üzenet van vésve, melyek 16 2/3 fordulat percenkénti sebességgel járnak egy kerámia lejátszó készülékben. Ez a rézlemez nemcsak hangokat, hanem képeket is ad le. A bizottság, amely meghatározza, hogy mi legyen a rézlemezen, azt akarta elérni, hogy a mi kultúránk fontos és jellemző mozzanatait örökítsék meg. A képek egyikén földünk közel-keleti része látható az űrből; egy DNA molekula kettős spirál szerkezete, egy férfi és egy női ábra, egy gyermeket szoptató anya képe, egy hópehely képe, egy olimpiai futóbajnok, egy szupermarket, és New Englandból való amerikai ház, az ENSZ-palota, egy pakisztáni utcarészlet, egy szép naplemente képe madárral, hegedűjáték hangjai és még 105 más egyéb válogatott tárgyak képei.

Ezek a részletek azért fontosak, hogy megláthassuk belőlük, hogy milyen határozottan és komolyan foglalkoznak a kérdéssel a kozmológusok, hogy kapcsolatot teremthessenek a földünkön kívül élő értelmes lényekkel.

Habár a csillagok közötti távolság csak a mi galaxisunkban is olyan rendkívül nagy, hogy fényévekben mérhető, jelen lehetőségeink szerint, mégsem legyőzhetetlenek. Vannak tudósok, akik érdemesnek tartják a bolygók közötti utazásokat a naprendszeren kívül is. Elképzelhető egy olyan rakéta, amely a fény sebességével haladva és egy emberöltő alatt kb. 10 csillagot érinthetne.

Olyan űrhajó készítése, amely nukleáris erővel működne és képes lenne erre a teljesítményre, még nincs megoldva. Feltételezve, hogy ezek a problémák megoldást nyernek, hosszú utazásokat lehetne tervezni hatalmas űrhajókon, melyek több háztömb nagyságúak lennének, és számottevő mennyiségű ember utazna rajtuk készen arra, hogy egész életüket az űrben töltsék majd. Egyesek vállalnák, hogy az

életfolyamatokat lelassítva hosszabbítanak meg életüket az utazás alatt, vagy éppen az élet felfüggesztett állapotában (pl. fagyasztáshoz hasonló, de eredményesebb módszerrel).

Kétségtelenül többféle és bonyolult oka van annak a váagnak, hogy elérjük a földünkön kívüli világokat. Elsősorban is emberi mivoltunkhoz tartozik az a törekvés, hogy felfedezzük az ismeretlent. Minden, amit az életről tudunk abból eredt, hogy megismertük a földhöz tartozó organizmusokat. Kétségbe vonható, hogy csak a földön lévő, kb. 2 millió féle-fajta jelentené az élet minden megnyilatkozását. Ezen felül, a tudósok nagyon sokat nyernének a föld történetének megismerésére nézve is, hogy ha a földön kívül lévő megfigyelőktől jöhetne információ. Az is remélhető, hogy a mienknél sokkal előbbre haladottabb civilizációk lényei megosztanák velünk az időtlen messzeségben gyűjtött tudásukat. Azt mindenki elismeri, hogy az emberiség komoly fogyatékkal rendelkezik. Az írott történelem közel 5 ezer éve nem más, mint az emberi szenvedés krónikája. A jelen kor tudományos és technikai vívmányai nem hogy segítettek volna a megoldásban, hanem azt még bonyolultabbá tették.

A kozmológusok arra vágnak, hogy a mi létezésünk értelmére az úrból kapjanak választ. Mi a mi Univerzumunk története? Milyen értékrendszer szerint élnek más világokon? Mi, földiek, hogyan illünk bele az Univerzum egészének képébe? Mit tartogat a jövő a mi számunkra? Ezek a kérdések nagyon fontosak, és felmérhetetlen lenne a válasz értéke, ha az olyan hiteles forrásból jönne, amely feltétlen elfogadható tekintélyt jelentene.

Ezért olyan jelentős, hogy az ősi könyv, a Biblia bepillantást ad olyan

ÓHAZAI HÍREK

A Los Angelesben, július 2—7 között tartott Baptista Világkonferencián több magyarországi testvér megjelent. Ezek Viczián János, az óhazai Baptista "Egyház" elnöke, Dr. Szakács József alelnök és Dobner Béla lelkipásztor. Viczián János részt vett a kanadai Rámában tartott bibliai konferencián is.

titkokba, melyekre a kozmológusok tudományos úton keresnek választ. Ez a könyv az Univerzumot úgy mutatja be, mint a Teremtő csodálatos, alkotó tevékenységének eredményét; s ezt a Teremtőt a hívő ember Istennek nevezi.

A hihetetlenül összetett és hatalmas távolságokat felölelő Univerzum világokkal van tele, amelyekben az emberi formától eltérő, intelligens lények laknak. Ezek a világok egymással is, Teremtőjükkel is közeli és állandó összeköttetésben vannak. Úgy látszik, hogy földünk az egyetlen fájó pont az Univerzumban, és el van szakadva az úr többi lakóitól, mint ahogy a rossz gyermeket szobájába zárják.

Más világok lakói utópisztikusan szép és boldog társadalomban élnek. Halál, betegség, éhség, elégedetlenség ismeretlen fogalmak ott.

Ha ez tündérmesének hangzik, ami túl szép és jó, hogy igaz lehessen, akkor gondoljunk arra, hogy a bennünket körülvevő sok titok között a legnagyobb és legérthetlenebb a szenvedés, betegség és halál kérdése. Társadalmi rendszerünkben, biológiai környezetünkben a teremtett lények fizikai szükségletei adva vannak, ezért ellentmondóan és zavaróan hat, hogy vannak ragadozó állatok; hogy a halál egy szükséges rossz, amely segítségünkre van a túlnépesedés elkerülésében, a biológiai egyensúly fenntartásában. Ez úgy látszik, hogy annak a következménye, hogy földünk zárt rendszerben, izolált állapotban van. Ha olyan helyzetet teremthetnénk, hogy más földekkel jutnánk kapcsolatba és az ember képes lenne arra, hogy a földön kívüli környezetben éljen és azt élvezze is, akkor megoldódna a túlnépesedés kérdése és az élet fenntartásához való szükségletek kifizetéséért sem kéne aggódni. Egyszerűen csak más bolygóra költöztetnénk azokat, akiknek erre szüksége lenne.

Az a nézetünk, hogy mi van odakint az űrben, befolyásolja filozófiánkat, de azok a tények, amelyeket felismerünk az űrben, viszont hatással vannak reánk is. Nem kétséges, hogy az űr tele van misztikus jelenségekkel. Az űrkorszak küszöbén az emberiség az égre néz, ahonnan sóvárogva várja a választ a föld problémáira. S amikor a Biblia prófétái írásait olvassuk, felismerhetjük, hogy valóban ez ad helyes irányt.

Dr. Jávör György
A Reménység Hangja

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1985. augusztus 11.

ISTEN NEM HAGYJA EL AZ ÖVÉIT (Zakariás 2:1—12)

Bevezető: Az Ószövetségben mint egy 28 Zakariásról olvasunk. Mai leckénk írója a Bibliánkban található 12 kispap egyike. Apja Berekiás, nagyapja a babilóniai fogságból visszatérő Iddó próféta pap volt. Zakariás önmaga is papi szolgálatot végzett. Próféciái látomásai K.e. 520—518-as évek körül történtek. Kortársával, Aggeus prófétával, azon volt, hogy a romokban heverő jeruzsálemi templomot újra építsék. A 14 részből álló könyve, 10 látomás leírása körül forog, melyből ötöt egy éjszaka leforgása alatt nyert. A látomások a következők: 1. A véres lovon ülő férfiú (1:7—17); 2. Négy szarv (1:18—19); 3. Négy mesterember (1:20—21); 4. Férfiú a mérő kötéllal (2:1—13); 5. Jósua főpap (3:1—10); 6. Az arany gyertyatartó (4:1—14); 7. A repülő könyvtékercs (5:1—4); 8. Mérőedény (4:5—11); 9. Négy szekér (6:1—7); 10. A csemete (6:8—13).

Mai leckénk a negyedik látomással foglalkozik (2:1—12).

Vázlat: 1. **Helyreállítás** (2:1—5). Az első versekben említett "férfiú" egy Isten által küldött angyal volt (Zsid. 1:13—14), aki azzal a megbízással volt küldve, hogy Jeruzsálemet felmérje. A Bibliát tanulmányozó tudósok feltételezik, hogy nem az akkori Jeruzsálem területét, de egy új, egy megnagyobbított területet mért fel az angyal, amely elegendő lett arra, hogy a 6. versben említett, az északi terület, vagyis Babilóniából visszatérő zsidó népet is képes magába foglalni. Ez a rész tehát világosan mutat Zakariás látomásának azon üzenetére, hogy az Isten áldásában való növekedés, gyarapodás és nagyobbodás korszaka jön a hosszú szenvedés és fogság után.

II. Összegyűjtés (2:6—9). Bár a későbbi évek folyamán mintegy 50000-en tértek vissza Babilóniából, a legtöbbje azonban ott maradt, mert úgy politikailag, mint gazdaságilag már jól beleillessztek a környezetükbe. Mai leckénkben azonban Zakariás még elé néz ennek a fogságból való nagyméretű visszatérésnek. Az Úr megakarta men-

teni népét az elközelgő veszedelemtől, amelyet büntetesként szánt az őket foglyul tartó nemzetre (lásd múlt heti leckénk Hab. 2:1—10).

III. Isten jelenléte (2:10—12). A zakariási látomást két időszakra oszthatjuk. Míg az első időszak az akkori közeljövőt vette figyelembe, addig a másik, a Messiás korszakáról tesz említést. Amint látjuk ebben a leckében, Isten megakartá menteni népét az elközelgő veszedelemtől, de azok nem hallgattak Isten küldötteire. Az Úr ma is szól hozzánk Igéje által. Vajha meghallanánk szavait és akarata szerint tudnánk élni.

*

Aranymondát: Zakariás 8:8

*

Napi áhítat:

- Aug. 5. H. Zakariás 1:1—6
- Aug. 6. K. Zakariás 2:1—12
- Aug. 7. Sz. Zakariás 3:1—5
- Aug. 8. Cs. Zakariás 8:1—8
- Aug. 9. P. Zakariás 8:9—13
- Aug. 10. Sz. Zakariás 10:6—12
- Aug. 11. V. Zakariás 9:9—13

1985. augusztus 18.

ÍTÉLET, BŰNBÁNAT ÉS REMÉNY

(Jóel 1:14—16; 2:12—13, 26—29)

Jóel az Ószövetségben található 12 kispróféták egyike volt. Sajnos írásában nem tesz említést egy királynak a nevééről sem és nem határoz meg egy történelmi korszakot is. Így nem tudjuk megállapítani egész pontosan, hogy mikor munkálkodott. Mégis, ítélve a csapások után, és az “északi” (Szíria) nép ellen való prófécijáról (2:20), feltételezzük, hogy alighanem Joás, Júda királyának ideje alatt élt, K.e. 830 körül (II Kir. 12:17—18). Így Jóel az Illés és az Elizeus kortársa lehetett. Könyvének olvasása közben akaratlanul is három időszakot fedezünk fel: a jelen, a közeljövő és a távoljövő korszakait. Az Újszövetség népe számára a legkiemelkedőbb kifejezése a Szentlélek kitöltéséről szól (2:28—32), melyet később Péter apostol majdnem szóról-szóra idézett az első Pünköszt napján (Csel. 2:17—21). A könyv vázlatát három részre oszthatjuk: I. A bűn büntetése, megbocsátás és Isten által való helyreállítás (1:1—2:27). II. A Szentlélek kitöltésének ígérete (2:28—29). III. Az Úrnak napján való megszabadulás (2:30—3:21).

I. Imakönyörgés (1:14—16) Jóel neve az eredeti Héberben annyit jelent,

hogy “az Úr (Jehova) az Isten”. Jóel az ő neve szerint élt. A sáskák által való pusztítást az idegen nemzetek katonai hordáinak előfutáraként látta. Imára, Isten előtt való könyörgésre ösztökéli a papokat, a templom szolgáit, a véneket, sőt az egész népet (1:13—14) azért, hogy Isten valamiképpen megbocsásson a bűnében Tőle eltávolodott nemzetnek és az elközelgő veszedelmet elhárítsa róluk.

II. Megtérésre hívás (2:12—13). Amíg Jóel próféta arra ösztökélte népet, hogy bűnvallomással térjenek Istenhez, addig az Úr igazi megtérésre hívja őket (2:13a). A 13. vers második részében az isteni jelzők, tulajdonságok vannak felsorolva: 1. “Könyörülő”, áldásait érdemünkön kívül bőven osztó Isten. 2. “Irgalmas”, büntetésünket, melyet megérdemlünk, visszatartó Isten. 3. “Késedelmes a haragra”, a bűnössel szemben hosszútűrő, mert arra vár, hogy az megtérjen hozzá és éljen. 4. “Nagy kegyelmű”, megbocsát minden Hozzá tért bűnösnek, és szeretettel veszi körül. 5. “Bánkodik a gonosz miatt”, vagyis megengesztelődik az igazán megtért bűnös vallomása és elfordítja haragját arról.

III. Áldott ígéret (2:26—29). Az itt leírt isteni ígéret hármas jellegű: 1. Isten népe ismét megelégedett lesz. 2. Magasztalni fogják Isten nevét az Ő jóságaért. 3. A nemzetek megtudják, hogy az Úr az Isten, és nincs más. — Az egyik legszebb ószövetségi kifejezés a 28. versben található: “Eset lenzen aztán, hogy kiöntöm lelkemet minden testre...” Az első Pünköszt napján ezekkel a szavakkal kezdte meg Péter apostol az ő nagy prédikációját, melynek hallatára 3000 ember tért meg és merített be bűnük vallomására (Csel. 2:14—41).

*

Aranymondát: Jóel 3:16a.

*

Napi áhítat:

- Aug. 12. H. Jóel 1:1—12
- Aug. 13. K. Jóel 1:13—20
- Aug. 14. Sz. Jóel 2:1—11
- Aug. 15. Cs. Jóel 2:12—17
- Aug. 16. P. Jóel 2:18—27
- Aug. 17. Sz. Jóel 3:13—21
- Aug. 18. V. Csel. 2:16—21

1985. augusztus 25.

ISTEN VISSZAJÖVETELÉRE VALÓ FELKÉSZÜLÉS (Malakiás 3:1—12)

Malakiás a 12 ószövetségi kispróféták egyike volt. Írása az utolsó könyve

lett az Ótestamentumnak. Tartalma után ítélve, Malakiás K.e. az ötödik század közepén, vagy végén élehetett. Neve annyit jelent, hogy “az én hírnököm”, vagyis a rövidítése annak a kifejezésnek, hogy “az Úr (Jehova) hírnöke”. A “fejedelelem”, vagy “helytartó” szó használata (1:8) arra utal, hogy a perzsiai uralom alatt kezdte el munkásságát. A jeruzsálemi templom már újra le lehetett építve, mert a szokásos áldozatok elváltak végezve (1:7—10; 3:8). Malakiás írásában túlmegy a képmutató törvényeskedéseken és lelki ébredésre ösztökéli népét, amely az elfásultság, a nemtörődömség bűnébe esett. Fájlalja, hogy népe tisztátalan, az Úr előtt nem kedves áldozattal áldozik (1:6—14), a mellettük élő idegen néppel összeházasodtak (2:10—12), és hogy nem hozták be az Úrnak házába a megfelelő tizedet (3:8—10). Úgy tűnik, hogy a nép elkorcsosult attól a lelki felújulástól, mely Ezsdrás és Nehémiás idejében fent állt közöttük (Ezsdr. 7—Nehém. 13). Könyve két fő részre osztható: I. Izrael népének hitetlensége és bűne (rész 1 & 2). II. Az ítélet elkerülhetetlensége a bűnös részéről, és az áldás fenntartása azok számára, akik hűek maradnak az Úrhoz (rész 3 & 4). Az Újtestamentum népe számára a legkiemelkedőbb és legszebb kifejezése a Messiásról szóló prófécia (3:1—6) és ezzel egybekapcsolva az útkészítő, vagyis Keresztelő János munkássága, amit maga az Úr Jézus Krisztus így hitelesít: “Mert ő az, akiről meg van írva: ‘Ímé én elküldöm az én követemet a te orcád előtt; aki megkészíti előtted a te utadat’” (Máté 11:10; Malakiás 3:1).

1. Az Úr követének eljövételéről szóló prófécia. a) Keresztelő János (3:1a). A zsidó nép kérdésére, hogy “Hol van az ítéletnek Istene?” (2:17), az Úr így válaszol Malakiáson keresztül: “Ímé, elküldöm én az én követemet; és megtisztítja előtted az utat” (3:1a). b) A Messiás (3:1—4). Az Ótestamentum népe nem értette, hogy a Messiás kétszer fog eljönni, így nem is értették a két jövetel közötti “kegyelem” korszakát. Mi, akik a kegyelem korszakában élünk, nem szabad, hogy felületesen átszaladjunk e verseken. Két időszakról van itt szó. Az Úr Jézus első eljövetele, mint alázatos szolga, áldozati bárány, míg a második eljövetele mint ítélő bíró, királyok Királya lesz, amikor jönni fog erővel és hatalommal (3:2—3).

II. Ítélet (3:5—9). Malakiás 1:6—2:9-ben olvashatunk a papok bűneiről,

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

míg 2:10—17-ben a nép bűnei soroltatnak fel. Legnagyobb vétjük azonban abban volt, hogy így válaszoltak a helyreállítást ösztönző próféta szavaira: "Miben (vagy miből) térjünk meg?" (3:7) A mai korszak embere ugyan így érvel. Ez az istentagadás egyik legdurvább formája ma is.

III. Az áldás ígérete (3:10—12). "Próbálatok meg engem" mondja az Úr. Ezt mondja ma is az Ő népének, a Jézus vérében megváltottaknak. Oly áldás van fenntartva az Őt követők számára, ami kimeríthetetlen, amely elégséges, amely örökké tart. Malakiás

messze látott a jövőbe. Ő nem elégedett meg népének a törvény betöltésével és gyakorlásával, azt az időt látta, amikor megtérnek és Istent valóban és igazságban fogják szolgálni (Jel. 7:1—8).

Aranymondat: Malakiás 4:2a.

Napi áhítat:

Aug. 19. H. Mal. 1:6—12

Aug. 20. K. Mal. 2:4—9

Aug. 21. Sz. Mal. 3:1—5

Aug. 22. Cs. Mal. 3:6—12

Aug. 23. P. Mal. 3:13—18

Aug. 24. Sz. Mal. 4:1—6

Aug. 25. V. Luk. 1:8—17

**Háló
Barnabás**

Megtérés

Mark ev. 1:14—18

Gandi, aki Indiát önálló államformához vezette, keresztyén lelkészeket hívott házához reggel fél hét órára és megvendégelte őket kecsketejjel, melyben citromlevél főtt, majd barátságosan elbeszélgettek a Bibliáról és egyéb dolgokról. Aztán az egyik vendég megkérdezte Gandit, hogy hisz-e a megtérésben? Ő erre így felelt: "Hiszek a megtérésben, ha az igazi megtérés. Egyébként azt tartom, nincsen csúnyább dolog, mint amikor valaki kívülről mást mutat, mint ami belülről. Nem szeretem a képmutatókat" — tette hozzá Gandi.

Igen, az Úr Jézus sem szerette a képmutatókat, mondván: "Jaj nektek, képmutatók!"

Egy brit pszichológus és orvos azt mondta: "Az ember állapota olyan, hogy szüksége van a megtérésre." Egy másik hívó orvos pedig így nyilatkozott: "Ha az egyházak nem vezetnek az embereket a megtéréshez, nekünk, orvosoknak kell ezt a szolgálatot megtenni: ha ezt a világot meg akarjuk menteni egy nagy katasztrófától."

Webster szótárában azt mondja: "A megtérés irányváltatást jelent." Azt jelenti, hogy valamitől eltérő irányt venni.

Az Újtestamentumban tizennégy-szer fordul elő ez a szó, hogy megtérés. Tehát azt jelenti, hogy megállani és más irányt venni.

Péter az ő nagy pünkösdi beszédében ezt mondja: "Tegyetek bűnbánatot és térjete meg!" Megtérés önkéntes változást jelent, amikor a bűnét felismerő egyén gondolatban, beszédben és cselekedetben elfordul a bűntől Jézus Krisztushoz!

Mint Pál apostol mondja a pogányokból lett keresztyénekről: "Elfordultak a bálványoktól az élő Istenhez" (1 Thess 1:9).

A megtérés emberi cselekedet, az újjászületés pedig az Isten munkája mi bennünk.

Az Isten már a próféták által tett ígéretet, mely így hangzik Ezékiel 36:26 szerint: "Adok nektek új szívet és új lelket belétek, és elveszem a kőszívet!"

Majd Ezékiel 18:31 mondja: "Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket és szerezzetek magatoknak új lelket!"

Senki sem képes a maga ereje által megtérni. Isten kegyelmére van szüksége a saját elhatározása mellett!

A döntést kinek-kinek magának kell megtenni. Mint Illés mondta a Kármelen: "Válasszátok magatoknak ma, hogy kinek akartok szolgálni."

Pál az Efézusi levél 2. rész, 8. versében ezt írja: "Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által és ez nem töletek van. Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék."

A kegyelem Isten ajándéka. A hit a mienk, melyet az Ige hallgatása által nyertünk. A szabad akarat, mely által jó mellett döntünk, Isten ajándéka!

Tehát minden megtérésnél az embe-

ri akarat és az Isten kegyelme összedolgoznak.

Szent Ágoston megtéréséről ezt mondja: "Leszállottam a fűgefáról és a bűnbánat könnyeinek szabad folyást engedtem. Meddig várjak a megtérés-sel? Miért nem ma, és amint keservesen sírtam és olvastam a Bibliát, mely így szólt hozzám: Ne szánjátok oda a ti testeiteket a tisztátalanságra, hanem szánjátok oda élő, szent és Istennek tetsző áldozatul! Majd egy nagy fény csillant fel előttem és a kétely eloszlott és bennem valami csodálatos dolog történt: Új ember lettem Krisztus váltsága által!" És ebből az erkölcstelen emberből Krisztus hűséges szolgálója lett. Szánt életű férfiú.

Ma is e szétszaggatott, nyugtalan, beteg világ fiainak erre a megtérésre van szüksége. Ez az egyedüli gyógyír. A bűnből való megtérés áldott kegyelme!

Az evangélium elfogadása megoldja az emberiség sorsát.

Az antropológiai problémát, a filozófiai elméleteket megoldja. Feleletet kapunk arra a kérdésre, hogy honnan jövünk, miért vagyunk itt a földön és hogy hová megyünk.

Sokan keresnek megoldást, mely a test, a lélek és a szellem nyugalomához vezet. Tőlünk függ. Isten megadja nekünk, ha három dolgot teszünk:

1. Fel kell ismerni a bűnösségünket. "Mindnyájan vétkeztünk és szűkölködünk Isten dicsősége nélkül" (Róma 3:23). Akarni kell ettől megszabadulni és Isten erőt ad hozzá.

2. Fel kell ismernünk Jézusban a Megváltót, aki bűneinkért halt meg a kereszten. Jézus Krisztus váltságában való hit által megszabadulunk bűneinktől. "Jézus Krisztus vére tisztít meg minden bűneinkből."

3. Hit által Jézust elfogadni, János 1:12-ben a Szentírás így szól: "És mindazok, akik befogadták Őt, hatalmat adott nekik, hogy Isten fiainak hívattassanak!"

Ez tehát a hitnek a dolga. Abban a percben, amikor bűnbánattal elfogadjuk Krisztust hit által, gyermeke lettem az Istennek!

"A régiek elmúltak, íme újjá lett minden!"

A kémiában adott körülmények között az oxigén és hidrogén vízzé alakul. A lelki síkon pedig bűnbánat és Jézusban való hit új életet eredményez.

Erre van minden embernek szüksége: neked és nekem is, hogy boldogabb legyen ez a föld.

(Kivonat: "Az élet forrása")